

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822201260
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5822201260.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti o maloleté deti J.: O., nar. XX.XX.XXXX a K., nar. XX.XX.XXXX, maloleté deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov: matky - E. J., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, R. a otca: S. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, R., toho času bytom C., Q. XX/X-X, W., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/51/2022-124 zo dňa 04. apríla 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/51/2022-124 zo dňa 04. apríla 2023 v napadnutej časti výroku I., ktorou povinnosť otca maloletých detí platiť na výživu určil počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a v časti výroku II. o konštatovaní zmeny rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016 v časti týkajúcej sa okamihu určenia výživného a v závislom výroku IV. o trovách prvoinštančného konania z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/51/2022-124 zo dňa 04. apríla 2023 v časti výroku I. o uložení povinnosti otcovi platiť na výživu: maloletej O., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 190,- Eur mesačne, maloletého K., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 160,- Eur mesačne, vo výroku II. o konštatovaní zmeny rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016, v časti týkajúcej sa určenia výšky výživného na maloleté deti a vo výroku III., ktorým vo zvyšku návrh matky zamietol, p o n e ch á v a n e d o t k n u t ý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že otec maloletých detí J. je povinný platiť na výživu: maloletej O., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 190,- Eur mesačne, maloletého K., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 160,- Eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Podľa výroku II. tým sa mení rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016, v časti o určení výživného na maloleté deti. Výrokom III. vo zvyšku návrh matky zamietol. Podľa výroku IV. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným okresnému súdu dňa 14.06.2022 matka maloletých detí žiadala, aby súd zvýšil povinnosť otca platiť na výživu maloletej O. na sumu 350,- Eur mesačne a na výživu maloletého K. na sumu 300,- Eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že manželstvo s otcom maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014-330 zo dňa 11.12.2015, právoplatným dňa 02.01.2016, ktorým boli obe maloleté deti

zverené do jej starostlivosti a otec bol zaviazaný platiť na deti výživné: na maloletú O. vo výške 150,- Eur a na maloletého K. vo výške 120,- Eur. Na odvolanie otca maloletých detí Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 9CoP/20/2016 znížil vyživovaciu povinnosť na maloletú O. na sumu 130,- Eur a na maloletého K. na sumu 100,- Eur, vždy do každého 15. dňa príslušného mesiaca. Matka uviedla, že naposledy bolo výživné na obe maloleté deti určené približne pred 7 rokmi a došlo k všeobecnému nárastu životných nákladov, ale aj k podstatnému zvýšeniu výdavkov oboch maloletých detí. Maloletá O. je v 9. ročníku ZŠ, v štúdiu bude pokračovať na SOŠ podnikania s služieb v R., kde bola úspešne prijatá. Maloletý K. je v 3. ročníku ZŠ. Deti sa osobnostne rozvíjajú, majú čoraz viac záujmov a záľub, ktoré so sebou prinášajú aj nutnosť ich financovania. Matka maloletých detí náklady na všetky tieto potreby nie je schopná sama uhradiť. Jej priemerný mesačný príjem predstavuje sumu 1.030,- Eur v hrubom, výživné predstavuje sumu 230,- Eur, prídavky 50,- Eur, prídavky z AT v sume 230,- Eur. Mesačné výdavky sú priemerne cca 1.100,- Eur, okrem iného, treba zohľadniť rôzne nepredvídané udalosti, či už v domácnosti, škole alebo voľnočasových aktivitách. Náklady na stravu, ošatenie, drogériu, lieky, hygienické potreby, školu, záujmy a krúžky a mimoškolské aktivity nie je schopná sama uhradiť a stanovené výživné otca na maloleté deti je nepostačujúce. Navrhla zvýšenie výživného na maloletú O. v sume 350,- Eur a na maloletého K. v sume 300,- Eur.

3. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s návrhom, s uznesením Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/51/2022-5 zo dňa 16.06.2022, s lustráciou v sociálnej poisťovni, so správou kolízneho opatrovníka, so zápisnicou z prvého informatívneho stretnutia, s dokladmi doloženými na stretnutí, s dokladmi doloženými matkou, so správou kolízneho opatrovníka, so správou ÚPSVaR Námestovo a so správou matky otca maloletých detí. Otec maloletých detí sa i napriek riadne vykázanému doručeniu ani na jedno z nariadených pojednávaní nedostavil, preto okresný súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti.

4. Podľa výpovede matky naposledy bolo rozhodované o výživnom v roku 2015 s tým, že v tom čase bola poberateľkou rodičovského príspevku, ktorého výšku nevedela uviesť. Maloletý K. mal 2 roky a O. 8 rokov. Bývalý manžel v tom čase pracoval v Rakúsku a v tom čase zarábala už okolo 3.000,- Eur. Má vedomosť, že otec maloletých detí naďalej pracuje v Rakúsku, ale keďže má zdravotné problémy, našiel si prácu ako školník. V Rakúsku má prenajatý byt. Matka je zamestnaná v špeciálnej škole, kde má po zvýšení platu v čistom 900,- Eur, je poberateľkou daňového bonusu vo výške 270,- Eur, a teda jej čistý mesačný príjem je 1.160,- Eur. Okrem toho poberá prídavky z Rakúska, ktoré od januára šli na sumu 380,- Eur a prídavky aj na Slovensku, ktoré sú na dve deti od januára vyplácané vo výške 120,- Eur na dve deti. Taktiež poberá výživné na dve deti vo výške 230,- Eur. Jej mesačné výdavky so všetkým predstavujú sumu 1.400,- Eur s tým, že výživné na O. pokrýva len jej stravu v škole, keďže nemajú školskú jedáleň, tak si stravu nechajú dovážať a tam jeden obed stojí 5,50 Eur. Okrem toho sa treba obliecť, o zábave ani nehovorí, to nechodia. Otec okrem výživného neprispieva na deti ničím už 9 rokov. Nie je s deťmi ani v kontakte. Syn hrá za Námestovo futbal a tam musí kupovať dres, kopačky, teplákové súpravy, ruksak a stravu s tým, že ročný poplatok je vo výške 240,- Eur. O. dovolila fitnescentrum, kde ju permanentka vyjde na 80,- Eur mesačne. Nič iné si nemôžu dovoliť. Minulý rok si na to zarobila sama. Keď bola dištančná forma štúdia, tak musela kúpiť počítač za 500,- Eur a jej rodičia jej kúpili tablet za 300,- Eur. Žiadala zvýšiť výživné späť tri roky dozadu. To, že si nepodala počas tých 3 rokov návrh na zvýšenie výživného vysvetlila tým, že chodila do školy každú sobotu po dobu 2 rokov, K. bol prvák a ona mala hlavu plnú iných starostí. Vlastne tie deti nie sú o nič ukrátené, ale len v dôsledku toho, že jej pomáhajú rodičia, absolvovali všetky lyžiarske, plavecké výcviky, školy v prírode, dcéra chodila tri roky do jazykovej školy, pričom tri roky ju stáli tých 500,- eur, plus knihy každý rok.

5. Kolízny opatrovník doporučil zvýšiť výživné, avšak výšku výživného ponechal na úvahe súdu.

6. Na základe vykonaného dokazovania a za aplikácie § 78, § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine okresný súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloleté deti je čiastočne dôvodný.

7. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že v čase posledného rozhodovania súdu o výške výživného bola matka maloletých detí zamestnaná v Osobitnej škole internátnej s mesačným príjmom 550,- Eur, avšak v čase rozhodovania súdu bola dohoda o pracovnej činnosti ukončená a matka sa mala ísť zaevidovať na úrad práce. Otec maloletých detí bol v tom čase poberateľom dávok nemocenského zabezpečenia vo výške cca 880,- Eur. Maloletá O. mala v tom čase 9 rokov a maloletý K. 4 roky.

8. Podľa okresného súdu od doby posledného rozhodnutia súdu o výživnom už ubehla doba 7 rokov, počas ktorej sa zmenili nielen príjmové schopnosti rodičov, ale došlo aj k rapidnej zmene na strane maloletých detí, a to v súvislosti nielen s plynutím času, ale aj v súvislosti s ich fyzickým vývojom, v dôsledku čoho má matka zvýšené náklady na ich výchovu a výživu. Výdavky maloletých detí spred siedmich rokov sú neporovnateľne nižšie so súčasnými nákladmi, ktoré má matka s maloletými deťmi.

9. Okresný súd uzavrel, že aj keď sa príjem matky zvýšil, narástli jej náklady s maloletými deťmi, ktoré sa už blížila veku dospelých, a preto je aj príjem, ktorý matka má spolu s výživným, nepostačujúci.

10. Okresný súd konštatoval, že otec maloletých detí napriek riadne vykázanému doručeniu sa ani na jedno z nariadených pojednávaní nedostavil, a teda súdu bola známa len skutočnosť, že nie je vedený v evidencii nezamestnaných. Aj keď okresný súd nemal preukázaný príjem a výdavky otca maloletých detí, z vyjadrenia matky vyplynulo, že je naďalej zamestnaný v Rakúsku, a teda je dôvodné predpokladať, že počas siedmich rokov vzrástol aj jeho mesačný príjem.

11. Okresný súd vyhodnotil návrh na zvýšenie výživného ako dôvodný, avšak nestotožnil sa navrhovanou výškou výživného ani s návrhom matky, aby otec doplatil výživné späť tri roky. Bol názoru, že matka nepreukázala, že by mala s maloletými deťmi také náklady, ktoré by odôvodňovali ňou navrhovanú výšku výživného. Za daného dôkazného stavu vyhodnotil výživné na maloletú O. vo výške 190,- Eur a výživné na maloletého K. vo výške 160,- Eur aj s prihliadnutím na osobnú starostlivosť matky, za adekvátne výživné.

12. Okresný súd poukázal na to, že v prípade maloletého dieťaťa možno žiadať aj o priznanie spätného výživného, najdlhšie však na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa (za dôvody hodné osobitného zreteľa sa považuje napr. choroba alebo iná závažná prekážka v podaní návrhu na súd).

13. V danom prípade vyjadrenie matky, že predmetný návrh nepodala skôr z dôvodu, že mala iné starosti, okresný súd nevyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa a uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné na maloleté deti počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

14. Keďže matka žiadala vyššie výživné, než o akom rozhodol okresný súd a taktiež sa nestotožnil so spätným doplatením výživného, vo zvyšku jej návrh zamietol.

15. Vzhľadom na zmenu výšky výživného okresný súd rozhodol aj o zmene rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016 v časti o určení výživného na maloleté deti.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

17. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletých detí. Uviedla, že s rozhodnutím v bode I. súhlasí s platením výživného na obe deti, ale nesúhlasí, aby otec maloletých detí začal platiť počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Návrh na zvýšenie výživného na maloleté deti podala 14.06.2022 na okresnom súde. Následne v auguste 2022 obaja rodičia boli prizvaní na informatívne sedenie, ktorého sa otec maloletých detí bez akéhokoľvek ospravedlnenia nezúčastnil. Následne bolo vytyčené súdne pojednávanie na 17.01.2023, ktoré otec maloletých detí opakovane odignoroval, nakoľko zámerne a úmyselne nepreberá poštové zásielky. Súdne pojednávanie bolo opäť preložené na 04.04.2023, ktoré otec detí odignoroval neprebratím pošty. Navrhla rozsudok okresného súdu v bode I. zmeniť tak, aby otec maloletých detí mal túto vyživovaciu povinnosť odo dňa podania návrhu (14.06.2022) a nie odo dňa právoplatnosti rozsudku. Mala za to, že úmyselná ignorácia otca maloletých detí a zámerne predlžovanie vo veci zvýšenia výživného nemôže ovplyvňovať životnú úroveň detí.

18. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 17.5.2023 bolo odvolanie matky doručované otcovi a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od doručenia písomne vyjadriť.

19. Kolízny opatrovník v podaní zo dňa 22.05.2023 (č.l. 149 spisu) uviedol, že odporúča potvrdiť rozsudok Okresného súdu Námestovo. Otec maloletých detí možnosť písomného sa vyjadrenia k odvolaniu matky nevyužil (doručenka na č.l. 147 spisu).

20. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 16.6.2023, bolo vyjadrenie kolízneho opatrovníka doručované matke a otcovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od doručenia písomne vyjadriť.

21. K doručenému vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa otec maloletých detí písomne nevyjadril. Matka maloletých detí vo vyjadrení zo dňa 27.06.2023 (č.l. 153 spisu) uviedla, že otec maloletých detí úmyselne a zámerne predlžoval všetky súdne pojednávania. Návrh na zvýšenie výživného podala 14.06.2022, konečné rozhodnutie bolo až 04.04.2023. Preto žiada, aby zvýšené výživné jej bolo doplatené od podania návrhu (14.06.2022).

22. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 07.08.2023 (č.l. 154 spisu) bolo vyjadrenie matky doručované otcovi maloletých detí a kolíznemu opatrovníkovi na vedomie.

23. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podal účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65, § 66, § 67 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku I., ktorou povinnosť otca maloletých detí platiť na výživu určil počnúc dňom právoplatnosti rozsudku a v časti výroku II. o konštatovaní zmeny rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016 v časti týkajúcej sa okamihu určenia výživného zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie (§ 391 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že podstatným pre jeho konanie bolo odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku okresného súdu uskutočnené podaním zo dňa 25.04.2023 (č.l. 132 - 133 spisu).

25. Krajský súd poukazuje na to, že základom odvolania matky maloletých detí bol nesúhlas s určením počiatku/okamihu otcovi uloženej vyživovacej povinnosti platiť zvýšené výživné, a to od právoplatnosti rozsudku, pretože návrh na zvýšenie výživného na maloleté deti podala dňa 14.06.2022, otec maloletých detí informatívne sedenie, súdne pojednávania odignoroval - nepreberá si súdne zásielky.

26. Po oboznámení sa s priebehom konania pred okresným súdom má krajský súd za to, že podstatným pre návrh matky maloletých detí na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca maloletých detí bola zmena pomerov u maloletých detí O. a K. v rovine zvýšených výdavkov. V zhode so zistením okresného súdu krajský súd uvádza, že výška vyživovacej povinnosti k maloletým deťom bola určená pred 7 rokmi, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016, počas uplynutia ktorej doby došlo k zmene na strane maloletých detí, a to v súvislosti aj s ich fyzickým vývojom, v dôsledku ktorého má matka zvýšené náklady na ich výchovu a výživu.

27. V súdnej veci tak nutnosť rozhodnutia o výživnom (zvýšenom) vo vzťahu k maloletým deťom O. a K. bola vyvolaná hlavne zmenou pomerov u maloletých detí v širšom hľadisku. Okresný súd v tomto smere vyjadril svoje zistenia a právny základ, ktorým je ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

28. Odvolací súd však poukazuje na to, že v prípade súdom autoritatívne stanovovaného výživného ide síce o opakujúce sa dávky určované do budúcnosti, určujúcou je však podmienka nezmenených okolností (clausula rebus sic stantibus, t.j. veci ostanú, ako sú). Z uvedeného vyplýva, že pri kvalifikovanej zmene relevantných skutočností (zákonných kritérií), z ktorých súd pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal, možno pristúpiť k zmene výšky výživného. Súčasťou súdneho rozhodnutia, ktoré konštatuje zmenu pomerov, je výslovné a jednoznačné určenie, od ktorého momentu dochádza k zmene pomerov, t.j. zadenovanie dňa zmeny povinnosti výživou povinného rodiča prispievať na výživu maloletého dieťaťa. Pravidlom v tejto spojitosti býva, že súd určuje výživné (resp.

jeho zmenu) s účinnosťou odo dňa podania návrhu (návrhy sú totiž spravidla reakciou na rozhodné okolnosti, ktoré už nastali).

29. V posudzovanej veci súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku vymedzil počiatok účinnosti zmeny vyživovacej povinnosti (až) momentom právoplatnosti dotknutého/predmetného rozsudku. Takéto určenie vo všeobecnosti síce neodporuje aplikovanej právnej úprave, avšak len za stavu, ak korešponduje skutkovým okolnostiam prípadu. Okresný súd v rámci odôvodnenia rozsudku vôbec nevysvetlil dôvod zvolenej úpravy účinnosti zmeny výšky výživného a vo vzťahu k tejto otázke neexistuje riadne zistený skutkový stav v podobe ustálenia relevantných zákonných kritérií pre určenie výšky výživného až na čas po právoplatnosti rozsudku. Okresný súd síce v odseku 26. odôvodnenia rozsudku konštatoval, že matkou uvádzaný dôvod nepodania návrhu skôr (späťne za tri roky odo dňa začatia konania) nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa (§ 77 ods. 1 veta tretia Zákona o rodine), a preto aj návrh na spätné výživné zamietol (časť výroku III. rozsudku), s čím odvolací súd súhlasí, avšak zásadnú súvislosť, t.j. zadefinovanie dňa zmeny povinnosti výživou povinného rodiča prispievať na výživu maloletých detí opomenul vyhodnotiť, ktorá okolnosť v aktuálnom štádiu znemožňuje vykonanie dôsledného odvolacieho prieskumu. Vzhľadom na osobitosti konania v súdnej veci, možnosť jeho začatia i bez návrhu, povinnosť vykonať dokazovanie i mimo návrhov účastníkov, vymedzenie okamihu, od ktorého má dôjsť k určeniu vyživovacej povinnosti otcovi, bol okresný súd povinný skutkovo ustáliť a zmenu vyživovacej povinnosti otca výslovne vymedziť. Dotknutá okolnosť je významná i z hľadiska posúdenia eventuality nedoplatku na určenom výživnom.

30. V novom konaní bude povinnosťou okresného súdu prioritne ustáliť potrebné skutkové súvislosti a následne konkrétne vymedziť, od ktorého okamihu/dátumu došlo ku zmene pomerov v otázke výživného a zároveň sa musí vyporiadať aj s okolnosťami viazucimi sa k eventualite zameškaného výživného.

31. Len pre úplnosť dodáva odvolací súd, že ako súvisiaci bol zrušený i nadväzujúci výrok II. konštatujúci zmenu predchádzajúceho rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016 v časti týkajúcej sa okamihu určenia výživného.

32. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

33. Nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenaťnutej časti výroku I., o uložení povinnosti otcovi platiť výživné na maloletú O. sumou vo výške 190,- Eur mesačne, na maloletého K. sumou vo výške 160,- Eur mesačne, vo výroku II. o konštatovaní zmeny rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5P/10/2014 zo dňa 11.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/20/2016 zo dňa 26.05.2016, v časti týkajúcej sa určenia výšky výživného na maloleté deti a vo výroku III., ktorým vo zvyšku návrh matky zamietol.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Len k úplnosti odvolací súd dáva do pozornosti okresnému súdu, že všetky písomnosti, ktoré sa doručujú účastníkom konania, je potrebné doručovať na všetky a súdu známe adresy zdržiavania sa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.